

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019-2022

(skrajne daty)

Rok akademicki 2019/2020 i nast.

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Krytyczna analiza tekstu w praktyce redakcyjnej
Kod przedmiotu*	IVA2
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Zakład Literatury i Kultury XIX Wieku oraz Badań Mitoznawczych
Kierunek studiów	filologia polska
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	Rok II semestr 4; rok III, semestr 5 (studia 1 stopnia)
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot specjalnościowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	prof. dr hab. Marek Stanisz
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	prof. dr hab. Marek Stanisz, dr hab. prof. UR Joanna Rusin, dr hab. prof. UR Kazimierz Maciąg, dr hab. prof. UR Mariusz Chrostek, dr Wojciech Maryjka

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
4		30							4
5		30							4

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

X zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny) zaliczenie z oceną**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Poziom wiedzy ogólnej na poziomie maturalnym. Znajomość problemów wiedzy o literaturze na poziomie I lub II roku studiów licencjackich.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Zdobycie wiedzy o wybranych zagadnieniach dotyczących redakcyjnego opracowania tekstów.
C ₂	Kształcenie umiejętności praktycznych dotyczących redakcyjnego opracowania tekstów.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student/ka zna i właściwie stosuje terminologię fachową dotyczącą opracowania redakcyjnego tekstu.	KW_02
EK_02	Student/ka ma podstawową wiedzę o związkach praktyki edytorskiej z różnymi dziedzinami humanistycznymi.	KW_02
EK_03	Student/ka potrafi poprawnie przygotować pracę pisemną o charakterze ogólnym oraz naukowym na tematy odnoszące się do różnych dziedzin życia.	KU_07, K_U10
EK_04	Student/ka przestrzega zasad zawodu redaktora wydawniczego i rozumie jego znaczenie społeczne.	K_K03

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu – nie dotyczy

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne	Liczba godzin
1. Wprowadzenie: prezentacja planu pracy, podstawowe pojęcia (tekst, analiza, krytyka).	2
2. Znaki korektorskie.	4
3. Redakcja wydawnicza tekstu – stosowanie znaków korektorskich (ćwiczenia praktyczne).	10
4. Język jako tworzywo tekstu: zróżnicowanie tekstów ze względu na cechy językowe, style językowe. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 110-121 (rozdz. <i>Tekst a style językowe</i>). [lub inne opracowanie dotyczące stylów języka polskiego]	2
5. Stylistyczne przerehablowywanie tekstu ze względu na podstawowe wyznaczniki różnych stylów komunikacji. Korekta tekstu – ćwiczenia.	4

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

6. Słowniki przydatne w pracy redakcyjnej. Ćwiczenia w Bibliotece UR.	2
7. Rodzaje wypowiedzi ze względu na cel i kanał przekazu: porównywanie tekstów. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 76-109 (rozdz. <i>Tekst a wewnętrzne różnicowanie języka</i>).	2
8. Struktura tekstu. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 177-281 (rozdz. <i>Struktura i semantyka tekstu</i>).	4
9. Wyznaczniki spójności tekstu. Lektura obowiązkowa (1 pozycja do wyboru): Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 282-292 (rozdz. <i>Spójność i integralność tekstu</i>) [lub] Dobrzyńska, T. (1993), <i>Tekst. Próba syntezy</i> . Warszawa, s. 23-30 (rozdz. <i>Mechanizmy spójności tekstu</i>).	4
10. Tytułatura tekstu. Zasady sporządzania tytułów i podtytułów w praktyce. Korekta tekstu – ćwiczenia. Zadanie: Zebranie różnych tytułów tekstów literackich, publicystycznych, informacyjnych itp. (co najmniej 30).	4
11. Budowa akapitów w zależności od typów wypowiedzi. Korekta tekstu – ćwiczenia.	4
12. Zasady cytowania. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa (1 pozycja do wyboru): Wolański, A. (2008). <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i> . Warszawa, s. 189-209 (rozdz. <i>Cytaty, przytoczenia, parafrazy, powołania</i>) [lub] Maćkiewicz, J. (1996). <i>Jak pisać teksty naukowe?</i> Gdańsk, s. 130-137 (rozdz. <i>Trudna sztuka cytowania</i>).	4
13. Teksty naukowe: tekst główny i tekst poboczny: style redagowania przypisów. Korekta tekstu – ćwiczenia. Wolański, A. (2008). <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i> . Warszawa, s. 234-247 (rozdz. <i>Przypisy</i>).	4
14. Teksty naukowe: obudowa tekstu. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Maćkiewicz, J. (1996). <i>Jak pisać teksty naukowe?</i> Gdańsk, s. 138-148 (rozdz. <i>Obudowa tekstu</i>).	2
15. Retoryczne podstawy orientacji w tekście. Lektura obowiązkowa: Rusinek, M., Załazińska, A. (2005). <i>Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić</i> . Kraków: Wydawnictwo Znak.	2
16. Problematyka i kompozycja utworów literackich (uwarunkowania gatunkowe i indywidualne). Lektura obowiązkowa: Fieguth, R. (2002), <i>Rozpierzchłe gałązki. Cykliczne i skojarzeniowe formy kompozycyjne w twórczości Adama Mickiewicza</i> , tłum. M. Zieliński. Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN – Wydawnictwo. Markiewicz, H., (1996), <i>Główne problemy wiedzy o literaturze</i> . Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych.	4

17. Test sprawdzający.	2
------------------------	---

3.4 Metody dydaktyczne

analiza tekstów z dyskusją, samodzielna praca studenta, praca w grupach, pogadanka, referat, prezentacja, gry dydaktyczne.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Czynne uczestnictwo w zajęciach – wykonywanie ćwiczeń i prac kontrolnych.
Test sprawdzający – obejmujący znajomość wszystkich zagadnień omówionych na konwersatorium.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów (wykład i ćwiczenia)	60 godz.
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	4 godz.
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, lektura własna, przygotowanie referatów, przygotowanie prac kontrolnych przygotowanie do testu sprawdzającego itp.)	136 godz.
SUMA GODZIN	200 godz.
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	8

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- Antczak M., A. Nowacka (2009). *Przypisy – powołania – bibliografia załącznikowa. Jak tworzyć i stosować. Podręcznik*. Warszawa: Wydawnictwo SBP.
- Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). *Tekstologia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. [lub inne wydanie].
- Chwałowski, R. (2002), *Typografia typowej książki*, Gliwice: Helion.
- Dobrzyńska, T. (1993), *Tekst. Próba syntezy*. Warszawa: Instytut Badań Literackich – Wydawnictwo.
- Goliński, Z. (1969), *Edytorstwo – tekstologia. Przekroje*. Wrocław: Zakład Narodowy imienia Ossolińskich.
- Fieguth, R. (2002), *Rozpierzchłe gałązki. Cykliczne i skojarzeniowe formy kompozycyjne w twórczości Adama Mickiewicza*, tłum. M. Zieliński. Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN – Wydawnictwo.
- Kuziak, M., Rzepczyński, S. (2007). *Jak pisać?* Bielsko-Biała: Wydawnictwo Park Sp. z o.o.
- Krajewski M., 2001, *Vademecum autora i wydawcy prac naukowych*, Włocławek.
- Maćkiewicz, J. (2010). *Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Maćkiewicz, J. (1996). *Jak pisać teksty naukowe?* Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.
- Markiewicz, H., (1996), *Główne problemy wiedzy o literaturze*. Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych.
- Mayenowa, M.R. (2000). *Poetyka teoretyczna. Zagadnienia języka*. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich – Wydawnictwo.
- Rusinek, M., Załazińska, A. (2005). *Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić*. Kraków: Wydawnictwo Znak.
- Wolański, A. (2008). *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca:

Zaleca się lekturę dowolnie wybranych opracowań i materiałów (spoza listy).

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej